

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICO-
CHIRURGICA

CASUM SUBLUXATIONIS
VERTEBRÆ DORSI CUM
FRACTURA COMPLICATÆ POST
FACTAM REPOSITIONEM ET VARIA DIRA
SYMPTOMATA DUODECIMA DEMUM
SEPTIMANA FUNESTÆ

SISTENS
QUAM

SUB AUSPICIO DIVINO
ANNUENTE GRATIOSA FACULTATE
MEDICA

PRO LICENTIA

SUMMOS IN MEDICINA HONORES ET PRIVILEGIA
DOCTORALIA MORE MAJORUM IMPETRANDI

SOLENNI ERUDITORUM CENSURÆ SUBJICIT

FRANC. AUGUST. FERDINANDUS
CUËNOTTE

ARGENTINENSIS.

DIE XXX. SEPTEMBRIS A. R. S. MDCCLXI.

H. L. Q. C.

ARGENTORATI,

Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancellariæ Typographi.

DISSELTATIO IN AEGURALE MEDICINA
CHIRURGICA
CASUM SUBLUXATIONIS
VERTEBRARUM DORSI CUM
FRACTURA COMPLICATA POST
FACTAM REPOSITIONEM ET VARIA DURA
SYMPTOMATA DUODECIMA DENUM
SEPTIMANA FUNESTA
SISTENS
QUAM
SUB AUSPICIO DIVINO
ANNO 1817 GRATIOSA FACULTATE
MEDICA
FRO LICENTIA
SEPTIMA DE MEDICINA HONORES ET PRIVILEGIUM
DIGNITATE MORE MAJORIBUS INSTRUMENTIS
SOCIETATE LECTORUM GENERE SUBSIDIUM
FRANCIS AUGUSTUS FERDINANDUS
CUNOTTE
ARGENTINENSIS
DIE XXII SEPTEMBRIS A. R. 1817
M. D. C. C. C. L. VII

ARGENTORATI
Typis Senonis Hünemannii, Concilii Typographi

SERENISSIMO
AC REVERENDISSIMO DOMINO
DOMINO
LUDOVICO
RENATO
EDUARDO
PRINCIPI
DE
ROHAN
EPISCOPO CANOPENSI
SERENISSIMI ARGENTORATENSIVM
EPISCOPI & PRINCIPIS COADJUTORI
DOMINO ET PATRONO
MEO
CLEMENTISSIMO.

AC REVERENDISSIMO DOMINO
DOMINO
LUDOVICO
REYNATO
EDUARDO
PRINCIPI
DE
R. O. H. A. N.
EPISCORO CANONENSIS
BERENSIS ARGENTORATIENSIS
EPISCOLI & PRINCIPIS CONDITOR
DOMINO ET PATRONO
ALTO
CLERICALISSIMO

SERENISSIME PRINCEPS!

L Eves hasce pagellas CELSISSIMO
TUO NOMINE inscribere dissua-
det quidem auctoris, Munerum
quibus indutus es, negotia curas
ve interrumpentis, exiguum pondus; dissuadet infau-
stum, quod hodie prodit, artis suæ exemplar. Verum
enim vero non prorsus importunas & exofas Principi
Theses ipsi dicat & nuncupat Medica Ars, quem ex su-
penu haud ita pridem servare novit, suo itaque illa jur

te tibi meque iuit, novum in TE Patronum novum-
que Protectorem amplectens. Non dudum est, cum
æstuabat tabida in TE febris, paucos intra dies ita mi-
lere corpus concoquens & omnia depascens domestica
illa pestis, ut vix quicquam in imagine TUA vivum
superfuerit. Extimuit Gallicana Ecclesia, Lutetia
ingemuit, Alfatia nostra ô quam fœda aspectu!
quot lacrymas? quot vota profudit? advolavit Medi-
cina prudenter suas opes per inæquales venarum laby-
rinthos diffundens, docta manus venam secavit, & qua
data porta intestinus e venis in auras evanuit hostis.
Tum igitur clientem Principis & famulam sese Medi-
cina clam fecerat, clientem & famulam hodie propa-
lam se monstrat. Huc impulit insuper Artem meam in
societatem decorum & beneficiorum, quæ cæteris Arti-
bus contulisti, veniendi spes & cupido. His enim Ar-
tibus & Scientiis, quibus Medicinæ manu redditus es,
difficile dictu est an plus claritatis alumnus, quam Patro-
nus impertieris. Testes Philosophia, Mathesis, Theologia,
humaniores Litteræ & Academia Regiæ Scientiarum Illu-
trissima corona, quæ TE ipsam ingrediente, novo quasi
orto fidere, mirum in modum inclaruit. Sola interim sine
nomine, sine honore a TE accepto Medicina jacebat,
nactenus ingloria, TUAMQUE Benevolentiam non-
dum

quæ publice experta. At quam tausta hodie illuxit
dies, quæ in Episcopos, Archiepiscopos, Cardinales,
Mareschallos adolevit; in Atavos, Nepotes Regum
pullulavit; in Coronas, in Diademata, in Sceptra ef-
floruit. Non satis erat utriusque Patruï splendor, quo-
rum alter Archiepiscopus & Dux Remensis, Primus
Franciæ Par, æquitatem, Religionem semper amans &
in aliena ætate ingenii perspicacissimi quandam viridi-
tatem retinens; alter Argentinensium Episcopus, qui
Episcopali Infulæ, ut Rohanæ gentis mos est, Roma-
nam propediem additurus est Purpuram, TIBI hæredi-
tariam, quam quartus hic obtinebis, relicturus. Non
denique Coadjutoris titulus, quem nimirum ut con-
sequeris, nostra potius, quam TUA felicitas voluit.
Huc enim non interrupta Rohanorum Principum in-
nobis regendis successio pertinuit, ut ab eorum regimi-
ne desuescere nesciamus: sicut enim exquisitarum re-
rum usus vulgarium fastidium solet parere, ita optimis
assuefacti Principibus nullos, præter optimos, pati pos-
sumus. Non hæc, inquam, omnia SERENISSIME
PRINCEPS! quamquam rara & splendida, non hæc
ornant TE præcipue & commendant. Ea enim majo-
rum merita sunt & aliena laus. Sed quod publica De-
dicatione ex Artis Medicæ fonte benigne accepta, jam
nulla

Nulla restet Ars, cujus Patronus & Mæcenas non dicen-
dus sis, nulla, quæ Benevolentiæ & Largitatis TUÆ
honorandum sit facta particeps TUISQUE devincta Bene-
ficiis, hoc TUUM est, jam non adscita sed vera TUA
& propria luce splendescis. Erit igitur quaecunque
hoc opusculum TE summo Patrono defensum, erit
solemnis hæc Dedicatio perenne Gloriæ TUÆ studiique
simul & observantiæ monumentum, quibus se TIBI to-
tum cum Arte sua consecrat & devovet

SERENISSIME PRINCEPS SERENISSIMI NOMINIS TUI

Serens Humillimus

FRANCISCUS AUGUSTUS FERDINANDUS CUËNOTTE, ARG.

HISTORIA MORBI.

Vix quadraginta annorum, construendis navibus operam impendens, vegeta alias sanitatis & Temperamenti Sanguineo - Cholericis, 1757. 12. Julii, dum sub rate ponderosa, Sucula ope elevata, opus facit, ab ipsa inopinata delabente ad latus prosternitur, & Subluxationem Fractura complicatam illius Amphiarthroseos, qua ultima Dorsi cum prima Lumborum Vertebra conferruminantur, experitur, Animi Deliquio ilico corripitur, cui, cum sensum rursus sibi conscius fit, perfecta Paralysis & Anaesthesia extremitatum inferiorum junctae deprehenduntur. Hoc ipso die ambo in auxilium vocati Expertissimi nostrae urbis Chirurghi D. ZIEGENHAGEN & D. BECKER, non sine magno labore, Repositionem Vertebra luxata, praemissa Vena Sectione, adornant. Nihilominus aeger in membris inferioribus perfectam Anaesthsiam conservat, ita ut, absque ullo sensu, femora ipsius scalpi imo forcipe vellicari possint, nec Paralysis dictarum partium cedit, Abdomine toto quoque quasi demortuo, calorem tamen naturalem conservante. Statim post Repositionem fomentationes ex herbis aromaticis cum vino & ejus spiritu compositae applicantur, quarum usus per dies noctesque protrahitur. Interdium quoque frequenter locus affectus alcohole Liquore anod. min. H. permisso fricatur, Symptomatibus tamen nec latum unguem inde cessantibus. Pater, qui infausto lesionis die abotum non exoneraverat, sequenti 13. Julii enema accipit, quod, post aliquot horarum moram, nullis comitantibus excrementis, inscio ipso, redditur. Nec minus ipsi Mixtura ex aquis diapnoicis, pulv. antispasmod. Hall. Lig. C. C. succinato & anod. min. H. conflata ab Experientissimo D. A Medico

Medico ordinario D. CORVINO curam dirigente propinatur, quam, absque ulla insequenti mutatione, haurit, nec usque ad tertium morbi diem de ullo dolore conqueritur, multo minus, assatum licet bibens, guttam lotii excernit. Noctu inter 14. & 15. Julii subito abdomen sensum acquirit, ac ab urina cohibita sese excruciaci testatur, quod malum Catheter applicatus, copiam lotii saturati evocans, non sine magno dolorum levamine, tollit. Ex hoc tempore Catheterismus bis vel ter de die, ob dolorum alias ingruentem ferociam, adornatur, donec 2. Augusti lotium, inscio agro, guttatim eliminari incipit. Dum hac ita aguntur, per septem priores morbi dies excrementa in intestino recto compacta retinentur, ita ut singula clysmata, absque ullo effectu, ad octavum usque diem administrantur, quo tandem involuntarie reddi inchoant. Nona vespera agrotus vehementi horrore ac insequenti insigni calore febrili corripitur, simul de enormibus dorsi doloribus conquerens, ac ex hoc tempore in femoribus fornicationis sensum animadvertens. Elapsis, post rigorem, aliquot horis, sudore per totam noctem durante corripitur, & die decimo, dum versus solis ortum sudor finitur, totum ejus corpus, si membra inferiora excipias, Purpura rubra copiosissima variegatum apparet. Hac Exanthemata toto decimo quarto die non evanescent, hoc elapso disparere incipiunt, percepto per totum hoc tempus dicto fornicationis sensu, Paralyti vero partium inferiorum adhucdum pertinaci. Purpura Febre tertiana continua stipatur, ac, durante ipsa, quolibet die Catheterismus bis vel ter, urina eliciende causa, administratur, simul vero, ejus ope, atrocissimis abdominis dorsique doloribus, prururum candentium sensum excitantibus, feliciter obviam itur. Purpura jam ante quatuordecim dies terminata ager crebra excretionem alvi sanguinolentæ, copiosæ, Dysenteriam mentientis affligitur, cui tamen nullus Tenesmus, sed anus potius præter naturam dilatatus, enemata mox respiciens, accedit. Accedit præterea continua urinae, copioso cruore tinctæ, involuntaria excretio, novum ac antea nondum visum Symptoma. Durante Dysenteria ager, alternis diebus, versus noctem dolores dorsi atrocissimos sentit, qui Venæ Sectione & Potiuncula ex oleo amygd. dulc. Syr. Althææ Fern. Liq. anod. min. Höffm. Laud. liq. Sydenh. composita quidem cicurantur, ast nullum somnum permittunt, per totum morbi decursum vix per horæ spatium hæcenus protractum. Tandem ad finem tendit quoque Dysenteria, agrotus iterum cibum capit, dolores tamen periodici in dorso recurrunt, membra inferiora paralytica manent, alvus involuntaria perseverat, urinae stillicidium continuatur, lotium, loco sanguinis, pure permistum redditur.

ditur. Sub longo hoc decubitu, præcipue tribus ultimis septimanis dorsum ægri excoriari ac in putridum tabum diffuere incipit, Sphacelum nimirum Gluteos & Latissimum Dorfi Musculus ferme penitus depascentem, quo sectione exstirpato, Processus Vertebrarum Spinosi Carie comesti sub oculos cadunt. Undecima hebdomate pedes intumescunt, appetitus prosternitur, patiens, rejectus per vomitum iusculis, non nisi emulsiones haurit, Comate somnolento corripitur, expergefactus Syncopen incurrit, qua profligata, restauratus quasi viribus, vitam vocem recuperat. Duodecima tandem septimana totus consumitur, viribusque fractus, sibi tamen conscius misera vitæ finem placida morte attingit. Secto cadaveris Abdomine apparent: Musculi abdominales fere toti consumiti; sub Osse Pubis in Linea alba ulcus materie ichorosa scatens; Epiploon valde inflammatum; Hepar in statu sano; Bilis Vesicula multa, spissa, profunde viridi Bile turgida; Lien in superficie flaccidus, Sphacelo intus comestus; Vasa Brevia intacta; Pancreas non violatum; Ren sinister dextrum duplo volumine superans, extus nigro marmore pictus, intus purulenta sanie repletus; Cavitas Pelvis hinc inde diffusio ichore referta; Vesica versus collum stipata, carnea apparens, in fundo corpori glanduloso similis, ab utroque latere sphacelosa & ichore corrosa; Scrotum contenta aqua tumidum; Testiculi faba vix majores; in loco Subluxationis, ultima quippe Dorfi Vertebræ, præternaturalis callus quasi cartilagineus; Medulla Spinalis cum Nervis ad visum non mutata. Cavitates Encephali & Pectoris denique, si adhesionem sinistri Pulmonum Lobi ad Pleuram exceperis, illibata reperiuntur.

§. I.

Inter morbos Fori Chirurgici, qui ægrum suum fere semper certæ, &, omni licet adhibita opera, inevitabili neci tradunt, sane Subluxationis illa species referenda venit, qua Spinæ Dorfi Vertebræ sede, ut cum CELSO loquar, moventur. Dislocatio quippe hæc non potest contingere, quin una alterave Medullæ Spinalis portio eam fubeat mutationem, qua ad officium, quo defungi debet, aut aliquid, aut ut plurimum prorsus inepta redditur. Mutationem hanc, Reductione licet omni dexteritate peracta, evidentem faciunt difficilissima, quæ morbum hunc vix non semper comitantur, Symptomata

ptomata, quorum plurima explicandus meus Casus, quem hodie L. B. examini subijcio, ob oculos ponit. Novi quidem hoc malum a medente, pro dignitate ejus, considerandum Osteologiae recentis, quæ huc spectat, & Luxationis historiam ampliorem cognitionem, Symptomatum demum ex his explanationem, ac tandem Methodus medendi, in quantum ars exporrigitur, perfectam delineationem exposcere. Cum vero ambarum priorum conspectum adeo nitide in absolutissimis operibus jam exhibuerint celeberrimi auctores, cum, absque necessitate, limites exarandi Thematis transcendere nolim, circa illas mihi liceat esse paulo breviori, ita tamen ut, quæ absolute desiderari possent, præmittam, cæterum morbum ampliori serie Pathologica descriptum subnectam.

§. II.

Quemadmodum in Fractura ossium eorum continuitatis solutio fit, sic in Luxatione vicissim durorum horum corporum tollitur contiguitas. Terminus quippe genericus *Luxatio*, sive *Exarticulatio* Latinorum, *Dislocatio* Barbarorum nil aliud indigitat, nisi ossis alicujus e sede naturali in præternaturalem prolapsum, quo motus arbitrarius sufflaminatur. Viri circa Chirurgiam immortale nomen sibi comparantes HEISTERUS *Inst. Chirurg. T. I. L. III. Cap. I. §. 1.* nec non PLATNERUS *Inst. Chirurg. ration. §. 1090.* generaliiori & ampla Luxationis definitione missa, eandem a præcipuis ejus speciebus aut mox definiunt, ut hic, qui articulos, si sedibus suis excidunt, & ossa, quæ naturaliter juncta sunt, si inter se dehiscunt, luxata vocat; aut, ut ille, cum CELSO *Lib. de Re Medica VIII. Cap. XI.* luxata ossa, concinno sermone, sedibus suis mota definiunt.

§. III.

Multo fusiores in dividenda Luxatione sunt optimi viri. Sic 1) omnes uno ore illam in *completam*, *perfectam*, sive *Luxationem in specie*, & *incompletam*, *imperfectam*, sive s. d. *Subluxationem* discriminant. Priorem, si nimirum articulo juncta ossa sedibus suis prorsus excidunt, Græci *Ἐξάρθρωσις*, Germani eine *Verrenkung*, *Ausweichung*, Galli *Deplacement*, *Luxation* simpliciter vocant, & eam rursus a *Secessu* ossium per Ligamenta,
Carti-

33 (5) 33

Cartilagineas, Suturas, Harmonias, Gomphosin junctorum, sub nomine *Secessus*, *Avulsionis*, *Separationis*, Germanis *Abgleitung*, Gallis *Ecartement* distinguunt. Alteram, si juncta inter se dehiscunt, Græci *παράσπννα*, Germani eine *Verstauchung*, Galli *Dislocation*, *Demission*, *Entorse*, *Detorse* salutant. *Vid. MAUCHARTI Dissertatio de Lux. Nucha pag. 10.* Perfecta talem relaxationem, extensionem, disruptionem Ligamentorum supponit, ut os extra cavitatem suam plane deturbatum alieno loco situm sit. Imperfecta vero os e proprio loco non profus dimotum, sed partim extra manens, partim intra, sinus seu acetabuli margini innitens, siltit. Pertinent huc *Distorsio*, *Perversio*, *Relaxatio* seu *Elongatio*, *vid. MUNNICKS Chirurg. Lib. V. Cap. I. p. 341.* 2) Luxationem in *simplicem* & *complicatam* dispescunt, & quidem priorem talem vocant, quæ nullo alio morbo augetur, posteriorem vero, quæ cum vulnere, fractura, ligamentorum debilitate & resolutione, contusione, graviori inflammatione conjuncta cernitur, *conf. HEISTERUS l. c. §. 3.* 3) eandem in *recentem* & *inveteratam*, 4) in *partium magis minusve liberarum* Luxationem, teste HEISTERO *ibid.* 5) in *determinatam*, id est certi alicujus ossis, & *compositam*, si plura ossa simul loco cedunt, dividunt, *vid. MAUCHARTUS l. c. nec inepte 6) MUNNICKS l. c. pag. 342.* Luxationes, pro varia directione in *superiorem*, *inferiorem partem*, aut *ad latus* distinguit, quibus ex COL DE VILARS *cours de Chirurgie Tom. V. pag. 46.* illas addo, quæ in *anteriori*, aut *posteriorem partem* fiunt, e. g. in Vertebris. 7) ratione denique causæ, in Luxationes *a causa externa*, v. g. casu, ictu, saltu, distorsione &c. & eas *a causa interna*, humoribus puta affluentibus &c. luxata cum MUNNICKS *l. c.* dispescere haud absolum est.

§. IV.

Dicendum mihi nunc esset & concinno sermone præmittendum quænam & quomodo diversa C. H. ossa Luxationi, Secessui, aut Subluxationi magis minusve sint obnoxia, de singulis porro horum vitiolorum Symptomatibus & Therapiis aliquid prælibandum; cum vero explicatio Casus mei arctioribus memet cancellis circumscribat, L. B. ad absolutissimum opus HEISTERI *l. c.* relego, &, missis plane generalioribus, ad illum proprie morbum considerandum festino, quo Vertebrae Spinæ sede moventur. Luxantur vero inter se non solum Caput cum Cervicis

viciis Vertebrais, quam Luxationem laudatus MAUCHARTUS
l. c. sub Luxationis Nuchæ nomine, graphice descripsit, sed
& Vertebrae inter se. Vertebrae inter se rursus aut perfecte
luxantur, aut solummodo dehiscunt. Observarunt autem
omnes in hunc morbum attenti Auctores perfectam Luxatio-
nem Vertebrarum rarissimam, imo fere impossibilem esse. Sic
jam HIPPOCRATES *Opp. omn. Ed. van der Linden P. II. Lib. de
Articulis §. 43.* ait: *Ex posteriori parte ad internam vertebrarum
expulsionem fieri non est proclive, si non in immensum grave ali-
quod onus irruat. Nam ex ossibus, quæ foras enata sunt, unum-
quodque ejusmodi est, ut prius ipsum frangatur, quam magnam
intro inclinationem faciat.* Cum COLI experientia conspirant
omnes recentiores: MUNNICKS *l. c. p. 353.* JUNCKERUS *Chi-
rurg. Tab. LXXV. p. 518.* HEISTERUS *l. c. p. 235.* GORTERUS
Chirurg. repurg. pag. 91. 93. PLATNERUS *l. c. §. 1135.* aliique.
Observarunt porro longe facilius Colli Vertebrae, utpote mi-
nutiones ac mobiliiores, quam, quæ in Pectore vel Dorso sunt,
elabi, siquidem hæ non majores solummodo, sed & arctius
inter se junctæ esse consueverunt; similiter Vertebrae Lumbo-
rum, quum & multa cartilagine instructæ, & propter si-
num defectum, læviores ac mobiliiores sint, haud adeo dif-
ficulter quoque e nativa sua sede dispelli posse; denique Coc-
cygis Os per partum aliquem difficiliorem extus protrudi,
per lapsum autem graviorem deprimi, atque in interiorem
partem compelli nonnunquam solere, testibus HEISTERO *l. c.* &
GORTERO *l. c. pag. 91.* Quoad Luxationem Vertebrarum Colli fa-
cilem nullam exceptionem facere mihi videtur RIOLANI casus,
quem *Encheirid. Anat. Lib. VI. Cap. II. p. 440.* proponit:
ubi in milite supplicio strangulationis mulctato, coalitum dua-
rum superiorum Colli Vertebrarum observavit, qui tamen li-
bere caput in omnem partem movit, is enim difficultatem
aut impossibilitatem Luxationis harum Vertebrarum adeo non
demonstrat, quo minus mentionem facit clar. Vir, num mo-
tum rotatorium capitis super Atlantem vel tertiam Colli Ver-
tebram exercuerit.

§. V.

Cum ex HIPPOCRATE *l. c. §. 48.* aliisque melioris notæ
auctoribus, infra in Prognosi §. 16. dicendis, evidens fiat ve-
ram ac perfectam Vertebrarum Luxationem illico, aut mox
letha-

lethalem esse, æger vero meus vitam ad duodecimam septimanam protraxerit, cum omnibus sanis Chirurgis concludo morbum hunc in Subluxationis classẽ esse referendum. Hinc est cur totam nunc meam attentionem maxime Subluxationis Vertebrarum examini dicem, præmissis aliquibus, circa Osteologiam recentem Vertebrarum Dorsũ & Lumborum momentis, ut & non nullis Casum meum illustrantibus observationibus. Ultima vero Dorsũ Vertebra, quæ cum prima Lumbari Subluxationem perpessã est, uti accuratis observavi, corpus ex omnibus Dorsalibus maximum, sursum & deorsum planius, ab utroque latere tuberosius, ab antica ad posticam partem gracilius, porro Apophysin Spinosam longam, sursum acuminatam, deorsum superficialiter excavatam alit, quæ specie alicujus capituli inclinati, largi, sed curti terminatur. Apophyses ejus quatuor Articulares fere directè supra & infra Apophyses Transversas locantur, superiores facies parum convexas & versus posteriora versas, inferiores levissime convexas, antrorsum vergentes agnoscunt. Apophyses Transversæ parvæ ac curtissimæ sunt. Facies Apophysium Articulare inferiorum lateraliter simul extrorsum vergunt, dicto modo convexæ, inde fit ut hæc Vertebra ab ambabus sociis excipiat. Præter septem Apophyses vulgares, non nunquam duas minores adhuc, inter Transversas & Articulares superiores, adõpat. Ast prima Lumborum Vertebra volumine dictam superat, ipsa largior, sed inter faciem anteriorem & Apophyses gracilior, superne & inferne aequaliter concava. Apophysis ejus Spinosa curta est, Transversæ illis Vertebrarum Dorsũ longiores, Articulares superiores longitudinaliter concavæ, inferiores simili modo convexæ. Præter has duæ adhuc minores accessorix superiorum adsunt. Ampliorem harum Vertebrarum descriptionem videtis in WINSLOW *Exp. Anat. Tom. I. §. 490. §. 499.* & PLATNERO *l. c. §. 1130.* Quod Cartilagineas ambas meas Vertebraas incrustantes attinet, illæ quatuor Apophysium Articulare Lumbaris volumine vincunt eas Dorsalis, & hujus Cartilago interarticularis illam prioris vicissim superat. Ligamenta valida, quibus Vertebrae hæc coercentur, hæc fere sunt: durum, cartilagosum, elasticum & flexile, quo tota Vertebrarum columna constringitur. Porro hæc corpora etiam aliis pluribus, brevioribus vinculis continentur, quæ sese cruciatim decussant, ab infima extantiori ora supremæ Vertebrae incipiunt, super modo commemoratum Li-

gamen-

gamentum cartilagineum oblique feruntur, & oræ supremæ infra sitæ Vertebrae alligantur. Hæcæ Ligamenta vix descripto firmantur. Accedit illud, quod totum Vertebrarum canalem intus obducit, validum, Medullæ Spinali contiguum vinculum. Cum hoc necitur id, quod Processus Spinosos intus revincit. Apophyses vero Articulares Ligamenti Capsularibus induuntur. Alia denique Ligamenta inter Processus Spinosos & Transversales intermedia reperiuntur. Imo ipsa Processuum Spinorum spicula per chordata vincula mutuo refrænantur. Vide uberior circa hæc WINSLOW *des Os frais* §. 314.

§. VI.

Patet ex his, quam stupenda vis requiratur, ut perfecta Luxatio in Vertebra his locum habere queat. Intelligitur cur perfecta Vertebrarum Dislocatio fere fieri nequeat, nisi a violentia Vertebrae & Medullam, quæ in Spina est, dilacerante & illico interficiente, uti aliquando vidit HEISTERUS *l. c. pag. 237*; aut nisi diffractis Apophysibus, vel penitus divisis Cartilaginibus, ipsi Vertebrae corpori adnatis, quibus in parte anteriori inter se connectuntur, ut observavit MUNNICKS *l. c. p. 353*. Perspicitur cur JUNCKERUS *l. c. p. 518*. perfectam Luxationem absque Ligamentorum ruptura fieri posse neget; cur COL DE VILLARS *l. c. p. 131*. divisionem Luxationis in completam & incompletam repudiet, quoniam priorem cita mors, a dilacerata scilicet Spinali Medulla, excipit. Evidens quoque inde fit completam Luxationem, præcipue Capitis cum Atlante & reliquarum Cervicis Vertebrarum inter se, celerrima morte ut plurimum excipi debere, cum hæc, præter dicta §. 5. vincula, fortissimum Nuchæ Ligamentum adhuc adoptent, cui in Epistrophæo Processus Odontoides cum suis Ligamenti accedit, prius igitur teneram, propinquam Encephali, Spinæ & Nervorum sub occipito locorum medullam nimis distendi, collidi, atque lacerari, quam hanc Amphiarthrosin vere luxari. Id quod tamen non nunquam in Articulatione Atlantis cum Condylodeis Occipitis Apophysibus, superstiti vita, est observatum, ubi vero ægri capite distorto, mento pectori sic adglutinato, ut nec deglutire quidpiam, nec loqui, nec partes, quæ subter collo sunt, movere potuerint, manserunt, donec promptissimum auxilium ipsis adhibitum fuerit, teste HEISTERO *l. c. p. 235*. Licet non ejusdem mentis sit PEATNERUS *l. c. §. 1123*, qui omnem curam

curam hic inutilem cenſet, utpote cui æger vix ſupervivat, citata PETITI *de Morbis Offium Tom. I. p. 66.* obſervatione, ubi puer diductis atque emotis his Vertebris momento citius extinctus fuit. Haud frequenter ſane occurrit obſervatio illi COL DE VILARS *l. c. pag. 136.* ſimilis, ubi Luxatio ſecundæ Vertebræ Colli a caſu poſt aliquot demum dies necem attulit. Rariſſimus eſt AUCTORUM *Select. Med. Francoſ. Vol. I. obſ. 2.* caſus, ubi, quinta ſextaque Vertebris vehementiori ictu inter ſe dehifcentibus, Spinali Medulla per tranſverſum diſrupta, æger per tredecim horas adhuc vixit. Mirum interim eſt tanta mala non a Gibbere oriri, cum tamen ſtupendæ Gibboſitatis & Incurvationis Spinæ occurrant exempla, qualia nobis narrant PALFYN *Anat. Chirurg. P. II. p. 203.* & CHESELDEN *Anatomy edit. 3. Tab. VI.* Diverſitas vero hæc mihi inde derivanda videtur, quod apud Gibberes hæc Diſlocatio pededentim, abſque concuſſione aut violatione Medullæ Spinalis fit, Vertebræ quoque in iſtis ſolum ſubluxantur & hæc imperfecta Luxatio eo minus periculi involvit, quo inferiores ſunt Vertebræ, ne dicam fatalem Paraplegiam partium ſubjectarum, ſi malum nimis augetur, illi ſenſim ſupervenire, quæ Luxationem vero preſſo pede ſequitur, ſive Vertebræ a ſe diducantur aut emoveantur, ut in PETITI vix citato exemplo, ſive in anteriorem vel poſterio-rem partem, vel in alterutrum latus penitus expellantur.

§. VII.

Alia paulo res eſt cum Luxatione ſpuria ſive Subluxatione Vertebrarum, licet enim & hæc in ancipiti bivio ſit conſtituta, ſpes tamen curationis iſi, præ priori, multo magis arridet, præcipue ſi levior eſt, aut malum circa infimas Vertebras hæret. Dehiſcunt vero a ſe invicem aut Apophyſes oblique aſcendentes aut descendentes, atque non in utraque ſemper, ſed quandoque in altera tantum parte prorumpunt. Porro nunc unicæ, nunc plurium ſimul corpora propelluntur. Taxat HEISTERUS *l. c. p. 237.* hic errorem vulgi, quod, in omni Luxationis Vertebrarum ſpecie, ad promotarum numerum eas quoque ut plurimum refert, quæ inter binas promotas mediæ conſtituuntur, licet integræ ſint. Addit enim: *quoties e. g. ſuperior Lumborum ab infima Dorſi, ſimul infima Lumbaris ab Offe Sacro diſtracta eſt, quinque Vertebræ ſedibus ſuis dimota judicantur, cum tamen proprie non niſi binæ illæ exteriores ſint perturbæ.*

te, reliqua vero tres media naturalibus sedibus infixæ & cum vicinis consueto modo nexæ deprehendantur. Quod Casum vero meum atinet, folius ultimæ Dorsalis Apophyses oblique descendentes ab utraque oblique ascendenti primæ Lumbaris, per vehementem ictum navis, fuerunt antrorsum propulsæ, ita quidem ut præcipua vis in Dorsalem lata fuerit, quippe cuius Apophyses tam Spinosa, quam obliquæ articulares Fracturam simul sunt expertæ, id quod callus in hoc loco præternaturalis, sectione cadaveris detectus & Subluxationis vestigia paulum obliterans, abunde me docuit. In hac de Subluxatione mea idea a COL DE VILARS *l. c. p. 131.* adhuc confirmor, qui Subluxationem utriusque lateris Apophysium Articularium in eo præcise casu adoptat, quando corpus prone flexum ictu percutitur.

§. VIII.

Causæ Luxationis Vertebrarum perfectæ vel imperfectæ, in utraque specie non nisi gradu vehementiæ, quoad maximam partem, inter se discrepantes, in internas & externas sponte dividuntur. Internis adscribuntur: abundantia humorum, qui se nervis, & tendinibus, & ligamentis per congestionem & affluxum insinuant, easque partes relaxant, *vid. GOCKELIUS in Gallic. Med. Pract. p. 658.* earundem ex nimia fatigatione imbecillitas; dolor, per quem affluxus humorum, inflammatio & varii ejus pejores exitus provocari queunt; mala materies vincula, cartilagine relaxans, rodens, videlicet analogas duas observationes apud HEISTERUM *l. c. pag. 226.* corpus tenerum; morbus hæreditarius, luxata enim ad infantes a matre posse propagari docet ZWINGERI in *Theatro Practico P. II. p. 109.* historia matris claudicantis tres filios claudos enixæ; superficies tandem Apophysium Articularium nimis contractæ juxta COL DE VILARS *l. c. pag. 132.* Externæ causæ sunt: casus ab alto, *vid. GOCKELII l. c. obs. 10. & SAVIARD l. c. obs. 29;* violentæ percussiones & contusiones præcipue in pronum corpus, *conf. Historia morbi mei;* continuæ flexiones corporis versus terram, secundum GOCKELIUM *l. c.* aut ejusdem frequentes reclinationes; onera stupenda, ut rotæ plaustrorum onultorum, teste autopta HILDANO *Obs. & Epist. Med. Chir. Ed. Henning. in IV. P. II. p. 82.* Saltus, Luctationes, Tortura juxta HEISTERUM

RUM *l. c.* quibus omnibus in Offe Coccygis in exteriorem partem luxando difficilis partus accedit, *ibidem.*

§. IX.

Utraque Vertebrarum Luxatio tam communibus, quam propriis stipatur sequelis, vulgo Symptomatibus, quorum ferocia in spuria illi in vera omnino cedit. Inter communia refero: Spinæ in loco affecto inæqualitatem; impotentiam stândi aut ambulandi, siquidem corpus fere penitus resolutum est; abolitionem sensus & motus in partibus Luxationi; subjectis; stercoris & lotii vel plenariam suppressionem, vel involuntariam excretionem; inferiorum extremitatum lentam, si præsertim non cita Reductio fit, mortem. His adhuc GOHLIUS immanes dolores addit, quibus ægri excruciantur, si corpus in pronum flectunt, evanescentes, si supinum reddere tentant, *in Compend. Prax. Chirurg. p. 429.* Quamquam isthæc mala, pro vario modo violata Medulla, plus minus sint atrocia. Propria Symptomata Luxationis Nuchæ perfectæ sunt: Convulsiones cita morte exceptæ, si Medulla simul ictu vehementer percussa est, uti id loquitur observatio 1. MAUCHARTI *l. c. p. 13;* affectus syncoptici ægre profigandi; caput antrorsum inclinatum, propendens; manuum pedumque resolutiones; alvi & urinæ involuntariæ excretiones; præcordiorum dolor; pulsus myurus propingvæ necis prodromus, si a casu ab alto Medulla laceffita est, *vid. observatio 2. MAUCHARTI l. c. p. 14.* Imperfectam comitatur Respirationis & Degluttonis difficultas, post quindecim menses demum lethalis visa a capite in venatione magna vi dextrorsum detorso, *conf. Hist. de l'Academie Roy. des Sciences 1700. Ed. Amst. p. 50. §. 6.* Ossis Coccygis Luxationem vero vehementissimi in infima Spinæ parte dolores, inflammationes, intestini recti suppurationes alvique constipationes statim ut plurimum excipiunt; imo a spreto auxilio Chirurgico PETITUS abscessum, cariem, febrem lentam & mortem observavit. *l. c. Tom. I. Cap. V.*

§. X.

Propius nunc ad dira illa Symptomata recensenda accedo, quibus, tanquam notis caracteristicis, præcipue Subluxationes Vertebrarum Dorfi & Lumborum, veris earum Luxationibus hoc respectu non nisi mitiores, agnoscuntur, &

illa quidem ita trado, ut, variorum Auctorum observatis circa ea præmissis, singula explicem, quibus morbus insignitus fuit, deinceps affectuum cum meo aliqualem analogiam alentium similia Symptomata, ad illustrandum meum Casum, subnectam. Dudum HIPPOCRATES *Lib. de Art. §. 48.* *Urinæ talibus supprimuntur, itemque alvi fit egestio, pedes ac tota crura perfrigerantur; si superstites evadunt, magis profusam urinam habent & cruribus impotentiores ac torpidiores fiunt; & AMBROSIIUS PARÆUS *Opp. Cap. XV.* Il survient aux malades difficulté d'uriner & jeter les excréments, aussi leur advient aux cuisses un refroidissement & abolissement de sentir & mouvoir, & a aucuns l'urine & les autres excréments sortent involontairement, & aussi quelquefois sont retenus du tout.* Inter recentiores HEISTERUS loco, quem vix §. 9. citavi, horum Symptomatum mentionem quoque facit. Non specialius ea delineat GOHLIUS *l. c. p. 330.* qui huc refert Paralyfin & Anæsthesiam partium loco affecto subjectarum, impotentiam ambulandi, urinæ & excrementorum cohibitionem, involuntariam denique excretionem; GOCKELIUS, qui *l. c. p. 659.* inquit: *tales plerumque ad pedes usque sensu & motu privari, ut intrusas aciculas ne quidem sentiant; si curantur, plerumque claudos ac membris captos, & debiles per totum vitæ suæ cursum permanere;* COL DE VILARS, qui *l. c. p. 134.* ait: *Le malade ne peut se soutenir, les parties inférieures sont dans un état de stupeur, tombent bientôt en Paralyse, & les excréments du ventre sont supprimées; nec fusior in describendis his Symptomatibus est PLATNERUS *l. c. §. 1135.* At, præter singula hæc, HILDANUS *l. c. p. 83.* adhuc continuam rejectionem esculentorum & potulentorum, febrem ardentem, sitim inexhaustam, agrypnias, inquietudines, ariditatem linguæ, delirium ab introrsum impulsa secunda Lumborum Vertebra observavit.*

§. XI.

Multo largior, in tristi meo Casu, dira cum hoc morbo conjuncta Symptomata perspiciendi copia mihi fuit data, quæ singula in H. M. descripta, quantum in me est, explicare allaborabo. Huc primo Animi Deliquium refero, quo æger, accepto ictu, fuit correptus, quem fluidi nervi in organa præsertim vitalia & animalia ad tempus suspensum debitum influ-

influxum rudi commotioni Medullæ Spinalis & ipsi continui Encephali adscribere nullus dubito, qua membranæ tubulos nerveos involventes spasmò correptæ fluidum suum sunt moratæ, sicut & hoc ab intensis animi affectibus, causâ sane minus violenta, accidere quotidiana loquitur experientia. Altioris indaginis sunt Paralysis & Anæsthesia extremitatum inferiorum ictum excipientes, & prior quidem ad necem usque rebellis, quæ, absque dubio, a rudi concussione & levi forsân dilaceratione Medullæ, Nervos his partibus prospicientes effingentis, derivandæ veniunt. Nervi vero hi sunt Cruralis & omnium C. H. maximus Ischiaticus, cum multis aliis hic locorum repentibus connubium alentes. Prior e Medulla primi Nervi Lumbaris, per foramen inter duas Vertebrae se junctas exeuntis, cum illa reliquorum conflente efformatus, antrorsum introrsum sub Ligamento Fallopii ex abdomine ad dorsum pedis descendens, & præcipue Musculis impensus, principalis dictorum Symptomatum evasit causa. Non potuit quippe tenera primi Lumbaris Medulla, dehiscens antrorsum Apophysibus & percepto adeo rudi ictu, plenariam fere effugere elisionem, cum reliqui Plexus Femoralis Nervi, totaque Lumbaris Medulla sola concussione jam tantum damnnum acceperint. Concussione enim nervorum medullam ad officium suum prorsus ineptam fieri posse docet casus *Hist. Acad. Reg. Scient. Paris. 1705. pag. 68.* ubi violenta talis Encephali concussio, absque vulnere aut extravasatione, solo collapsu medullæ cerebri ægrum momento citius extinxit. Ab hac commotione deducendum quoque censeo sufflaminatum Ischiatici Nervi officium, qui ex medulla ultimi Lumbaris & Sacrorum Nervorum perficitur, ac per Incisuram Ischiaticam Pelvim relinquens dictarum extremitatum & earum Musculorum robur potissimum constituit, dum ab ipsarum parte postica ad plantam usque pedis fertur. Cum vero violento ictu solus primus Lumbaris Nervus elisus, cætera vero dicta, præcipue a remotiori Ossè Sacro derivanda, stamina solummodo collisa fuerint, patet cur æger fornicationis aliquem sensum, commotis a Febre humoribus, recuperaverit, parva medullæ tubulorum portione a collapsu quasi resuscitata, non tamen ad Paralysis solutionem sufficiente, licet insuper repositio dislocatarum Vertebrarum, prouti decet, fuerit peracta.

§. XII.

Sed nec a concussione immunes fuerunt reliqui, præcipue Abdominis partes naturales petentes Nervi. Quis enim ignorat primum, ut reliqua paria Lumbaria, Consensuali Magno propriis furculis nubi? singula Musculis Lumborum, Abdominis, Femoris, Ossibus innominatis, Glandulis Inguinum conglobatis, vasis, integumentis &c. horum locorum prospicere? aliquas horum chordas Nervum Obruatorium effingere? aliquas Funiculo Spermatico dicari? quis nescit furculos quosdam Intercostralis Nervi in Ischiatico evanescere? quem denique latet arcum Paris Vagi cum Consensuali Magno commercium, cujus ope præcipui illi viscerum Abdominis formantur Plexus? mirum igitur non est Abdomen fere totum, calore ob sanguinis circulum superfluite, demortuum apparuisse; resolutis tunicis, maxime musculari Intestinorum, alvum statim sollicitari & excerni non potuisse, dum numerosi illorum a Splanchnicorum medio textu, ab VIII. Paris Plexu posteriori, a Plexu, quem rami descendentes Plexus Renalis utriusque faciunt, a trunco Intercostralis in Thorace & Lumbis, a Plexu Mesenterico magno, a Plexu Colico Sinistro, Consensualibus imis, Sacrisque oriundi Nervi per consensum speciem motus tremuli concipientes, teneriores alias illis extremitatum, simul fuere collapsi. Evidens quoque inde fit, quomodo Resolutionem Intestinorum tandem plenaria eorum mors excipere debuerit, dicti siquidem Nervi per consensum speciem motus tremuli concipientes, quæ tubo intestinali nutrimentum advehunt, collapsu suo, sensim has adeo ad Systolen & Diastolen peragendam ineptas reddiderunt, ut pededentim obstructio, ex hac ea inflammationis species, quæ, juxta PLATNERUM *l. c.* §. 49. a laxatis vasis oritur, tandemque pessimus hujus eventus Gangræna & Sphacelus natus fuerit. Similis plane Tragœdia circa Viscera Uropœa fuit lusa, quorum vasis tunicisque a Plexu insigni, quem rami Ganglii Magni Semilunaris spargunt, a tertio Lumbari, aliisque ejus ordinis simul læsis Nervis percussis, ab initio Paralysis, paulatim vera Gangræna & Sphacelus harum partium oriri debuit. Hinc lotii, abdomen tendentis & Cathetere evocandi, ab initio cum enormibus doloribus suppressio, denique, incio ægro, excretio. Doloris vero in
tenfa

tenſa & reſoluta Veſica ſenſus docet poſſe nervos ab iſtu ipſis communicato citius paralyticos, quam ſenſus plane exper-tes fieri, ſi præcipue ab ipſo non immediate percutiuntur.

§. XIII.

Res vero ægri mei prorsus in præcipiti eſſe docuit inſuper elapſa ſeptimana apparens & ſuperiora occupans Purpura, Gangrænæ & Sphaceloſæ infra formata corruptionis ſignum, non prius obſervandum, donec fæces una cum lotio, præter ægri voluntatem, excerni inceperunt. Uti enim in Hectica novum pus reſorptum novi acceſſus febrilis fit ſcaturigo, ita & hic putredinem ſenſim concipientium abdominis viſcerum tabus, ſanguini periodice admittus, ſanos nervos irritando, ab initio horrorem, deinceps, cor ad crebriores contractiones, acredine ſua, invitando, inſignem calorem febrilem ſudoremve procreavit, cujus ope materia ſphaceloſa ad corporis peripheriam derivata, inter cutem & epidermidem ſubſtitit, uti id in illa Purpuræ ſpecie accidit, quæ non raro oritur, quando obſtetricis negligentia Placentæ portio in Utero relicta & putredine diſfluens maſſam humorum inquinat, a cauſa quoque maxime analoga illi, cui Purpura Symptomatica Februm malignarum adſcribitur. Donec tota Veſica & Inteſtinorum canali Sphacelo fere enecat, putrida colluvies debilitatu & maxime locum petit, & vafa ſanguifera per Diabroſin aperiendo, ſincero cruore tincta per Veſicam & Anum crebro eliminari cœpit. Abſentia Tenesmi in hac Dyſenterix malignæ ſpecie, Anusque præter naturam dilatatus ſufficiens Sphaceli in Recto formati exhibuere teſtimonium. Dolores porro Doſti atrociffimi non niſi alternis diebus, durante hoc fluxu, recurrentes lentam putridi tabi reſorptionem & ægri ante hoc malum vegeta viſcera arguerunt. Pus cum lotio, ceſſante Dyſenteria, excretum, ulcus ſub Oſſe Pubis, Ren pure plenus, Meſenterium & Epiploon in cadavere inflammata, partibus plerisque læſis nervis ſubjectis prorsus conſumptis, alias hætenus minus violatas in inflammationem & ſuppurationem mali moris quoque abiſſe teſtes fuere. Sphacelum & Cariem partium affectarum a cauſis §. 12. oriundum longus decubitus, circulum humorum prorsus intercipientem, acceleravit. Scrotum & pedes tumidi ichore compreſſa Pudenda & Iliaca venoſa vafa ſunt

sunt locuti. Appetitus tandem prostratus, Vomitus, Coma somnolentum, Syncope malum sursum repens, vires fractas, mortemque imminentem pronuntiarunt.

§. XIV.

Notatu sane dignum & hic non prætermittendum dari casus meo analogos similia fere Symptomata comites habentes, meumque egregie illustrantes. Ita jam HIPPOCRATES l. c. §. 38. inquit: *quibus infra septum Gibbositas, horum quibusdam morbi Renum ac Vesicæ accedunt & abscessus ad suppurationem.* §. 58. eadem fere prædicit de concussione vehementi in rectitudinem Spinæ, absque Luxatione. Paralyfin membrorum inferiorum cum suppressione lotii a Regione Lumbari rudi casu percussa, absque tamen Fractura aut Luxatione lethalem notavit SAVIARD l. c. *Obs.* 30. Ab Apophysi Spinosa tertiæ Lumborum Vertebrae per explosum globum plumbeum, corpori Vertebrae a latere intrusum, diffracta, Paralyfin extremitatum inferiorum & Vesicæ, globo extracto, evanescentem videtis in *Mem. de l'Acad. de Chirurg. Tom. II. p. 515.*

§. XV.

Vertebras vero Dorfi aut Lumborum subluxatas esse perspicimus: si alterutra ex Causis §. 8. recensitis præcessit; si simul Symptomata §. 9. seqq. & dorsum incurvum aut inæquale apparent; si articulus, post ei illatam vim, cum fovea vel tumore dolorem habet vehementem atque continuum, qui etiam suo tempore & adhibitis omnibus medicamentis non levatur; si inferiores partes sensim, Reductione facta vel non facta, emoriuntur; ipsaque tandem mors sequitur. Quamquam isthæc mala, pro diversa Luxationis spuria gravitate, varient omnino. Quo enim gravius affecta est Spina & præfertim ejus Medulla, hoc graviora quoque mala & vitæ pericula accedere solent. Quotnam autem, vel quæ in Spina loco suo motæ fuerint Vertebrae ex dolore & inusitata ejusdem curvatura dijudicandum est, *vid.* SAVIARD l. c. *obs.* 29. & 30. Si unica tantum Vertebra promotæ est, curvatura vel gibbus quendam quasi angulum, si plures polygonum efficit. In anteriorem partem Apophyses utrinque prolapsæ esse concludimus, si Spina antrorsum inflexa & fovea depressa conspi-

conspicitur ; si æger erectus esse nequit , sed in anteriora nititur ; si graviores semper , dum corpus inflectit , dolores percipit , contra , dum se resupinat , leviores sentit ; si eo tempore , quo is magno flexu in primum datus fuit , ictu vehementi percussus est , ut in Casu meo accidit. Subluxatio in posteriorem partem Gibbere evidenti dignoscitur. Si homo erectus esse nequit , sed in alterutrum latus nititur , Subluxatio in uno saltem latere est , & quidem in dextrum latus si prolapsa est Vertebra , in sinistrum latus inclinatum corpus apparet , minorique molestia in dextrum quam sinistrum latus inflectitur. In sinistrum vero latus si dehiscit , contraria Symptomatum horum series obtinet. Semper vero in utroque hoc casu Apophysis semotæ Vertebrae Spinosa filum reliquarum evidenter interrumpit. Cum his dolor est , qui paulum levatur , si homo in primum datus caput , quantum potest , attollit. Medens cæterum in omnibus his pendendis memor semper sit SORANI *Lib. de Fract. signis pag. 48.* moniti : sæpius multo hæc ossa frangi quam luxari.

§. XVI.

Jam divus senex HIPPOCRATES *l. c. §. 48 :* *Quibus Verticula intus obliquantur aut casu , aut gravi aliqua re illapsa , his nullum quidem Verticulum exstat plerumque ita multum ab aliis ; si vero exstiterit multum , aut unum , aut plura , mortem inducunt. Urinæ igitur talibus magis supprimuntur , itemque alvi sit egestio , quam his , qui extra gibbosi fiunt , & pedes ac tota crura magis perfrigerantur , & lethalia fiunt hæc magis. Sed & , si superstites evadunt , magis profuam urinam habent , & cruribus impotentiores ac torpidiores fiunt.* CELSUS *l. c. Lib. VIII. Cap. XIV.* præmissis iisdem , *ex ejusmodi casibus , inquit , ut tardius , quam ex capitibus , sic tamen intra triduum homo moritur.* PAULUS ÆGINETA *Lib. VI. Cap. 117.* & AVICENNA *Lib. IV. fen. 5. tract. I. C. 21.* Subluxationem ad interiora Spinæ Dorsi pro incurabili venditant. Quibus appropinquant AMBROSIUS PARÆUS *l. c. Cap. XV ;* HILDANUS *Cent. V. obs. 68.* qui Luxationem Spinæ pro omnium periculosissima , Vertebrarum Colli pro absolute & cito lethali , reliquarum perfectam & imperfectam versus partem interiorem contingentes pro ut plurimum necanti-

INX 2

C

canti-

cantibus agnoscit; MUNNICKS, qui *l. c. p. 353.* hunc affectum curatu admodum difficilem, si malum præcipue recens non sit, & una saltem Vertebra exciderit, perfectam Vertebrae Luxationem lethalem, Subluxationem, præcipue ad posteriora, valde ancipitem prædicat; HEISTERUS, qui *l. c.* istiusmodi casus plerosque, imo omnes periculosos admodum esse, præcipue quo propiores capiti sunt, quo majori violentiæ ortum debent, quo pauciores Vertebrae aut Apophyses, præsertim ab uno solum latere, proruperunt, autumat, levem tamen Subluxationem inter curabiles refert; PLATNERUS, qui *l. c. §. 1135.* Luxationem Vertebrarum pro cito lethali, Subluxationem pro raro curabili habet; & COL DE VILARS *l. c. p. 135.* qui, præmissa simili Prognosi, Luxationem tamen unius lateris aut Apophysis illa, quæ utrinque fit, minus periculosam pronuntiat ab HEISTERO hic recedens, cæterum diriora Symptomata & difficiliorem Repositionem tristius quoque præsagium largiri asseverat, & vicissim; ut alios taceam. Capitis vero Luxationem mox lethalem notarunt: REALDUS COLUMBUS *de Re Anat. Lib. III. Cap. II. p. 194.* MAUCHARTUS *l. c. obs. 1. & 2.* PETITUS *l. c. p. 65.* post plures demum dies: PANAVOLUS apud BONETUM *Sepulchr. Anat. Lib. IV. Sect. VI. obs. 1.* Vertebrae ad interiora luxatas necis causas observarunt bis SAVIARD *l. c. obs. 29. & 30.* ultra sexies GOCKELIUS *l. c. Obs. Med. 10.* Imo Coccygis Luxationem funestam vidit PETITUS *l. c. Tom. I. Cap. V.* Nec hoc mirum, cum mortem ante vigesimum diem a luxato Talo per temerarium, loco repositionis, violenter contorso narret TULPIUS *Obs. Med. Lib. IV. Cap. 50.* Quem terminum etiam Calcis ossi, ob summum cum universo corpore consensum, jam stabilivit locuples auctor HIPPOCRATES *Lib. de Art. XII. Hist. 48. Lib. V. Epid.* Fracturam duarum Vertebrarum Lumbarium, per inclavatum ipsis globum igniarium, mox lethalem, ob contusionem Medullæ, recensent *Memoires de l'Acad. de Chirurg. T. II. p. 517.* Omnes quoque saniores Chirurghi Fracturas corporum Vertebrarum pro funestis, Apophysium pro periculosissimis reputant.

§. XVII.

Adfunt tamen viciffim, rariores licet, medentis animura acuentes cafus, qui partim probant, atrociffima talia mala ægrum non mox, fed poft fat amplum demum tempus, e vivis eripere; partim, qui Chirurgum certiozem reddunt, leviores iftiusmodi affectus non omnem prorfus medelam refpuere. Ita horrendæ Fracturæ fex ultimarum Cervicis Vertebrarum, cum ruptura Ligamentorum & imperfecta Atlantis cum Epiftrophæo Luxatione complicatæ, æger novendecim dies fupervixit juxta *Memoires de Chirurg. Tom. II. p. 516.* Sic duæ Vertebrae Dorfi, per rotam plauftri onufti impreflæ, Paralyfin ab umbilico ad pedes ufque caufantes, a barbitonfore, infelici fidere repositionem tentante, ita vexatæ, ut inflammatio, abfceffus, fiftula accefferint, fponte tandem evanefcente Sphincterum refolutione, per plures annos non fuere lethales, teffe HILDANUM *l. c. Cent. V. obf. 68.* Imo rufficus juvenis, cui ante quintdecim menses ex arbore cadenti fecunda Vertebra Lumborum introrfum impulfa fuit, ipfe Hildanum adire potuit. Huic poft cafum protinus acceffit atrox continuusque dolor, præfertim fi corpus inclinavit aut erexit, vomitus quoque ingefforum pertinax, febris ardens, fitis, vigiliæ, inquietudines, linguæ ariditas, delirium, ab umbilico ad pedes perfecta Paralyfis, quæ fingula naturæ beneficio ita fuere mutata, ut dolores, febris, multaque alia Symptomata remiferint, æger lotium & excrementa retinuerit, fed difficulter excreverit, fenfum crurum, coxas genuave fimul movens, recuperaverit, remanente tamen pedum Paralyfi, quia omnia per hoc tempus ita occalluerant, ut luxata Vertebra reponi nequiverit, *ibid.* In tenellis corpusculis, emplaftri alicujus firmius adhærefcentis ope, Vertebrae fauftam Reftitutionem interdum peractam effe notavit EYSEL *Compend. Chirurg. p. 74.* Id denique uno ore omnes affirmant Obfervatores Chirurgici, quo plures Vertebrae leviter fede motæ aut violatæ funt, absque tamen Medullæ commotione, eo minus periculum involvere, *vid. Mem. de Chir. l. c. p. 516. GOCKELIUS l. c. p. 659., aliique.*

§. XVIII.

Cum medentis officium ab ipso exigat, ut ægrum ne in desperatissimis casibus soli suo fato relinquat, hinc & in Subluxatione Vertebrae debitis adminiculis restituenda pridem defudarunt Chirurgi. Inde tanta Machinarum ab HIPPOCRATE *l. c.* §. 39. 40. 45. ORIBASIO; AMBR. PARÆO *l. c.* Lib. XV. Cap. XVI. p. 625. HILDANO *Cent. V. obs.* 69. SCULETETO *Arman. Chir. Tab. XXV. p. 15.* aliisque sub *Scalarum, Scannorum, Instrumenti coactorii, Funiculorum, Fasciarum, Mantilium, Trochlearum, Vectium &c.* nominibus inventarum caterva, quibus omnibus Repositionem, non sine magna Medullæ Spinalis commotione tentabant, uti id infaustus eventus vix non semper comprobavit. Inde jam HILDANUS *l. c. obs.* 69. methodum incisoriæ suasit, qua novacula via ad Apophyses loco motas panditur, eaque deinceps tenaculis, extensa Spina, reponuntur, hanc vero Repositionem ipse pro desperato remedio agnovit, quod a nemine hodiernorum, imo nec a suo auctore, ob copiam nervorum, aponeurosum &c. hic locatarum, unquam, tentatum fuisse novi. Minus crudeles, clariori vero luce donati hodie Chirurgi, rejectis nimis compositis aut prorsus ineptis veterum Machinamentis, ægrum, si ambæ Apophyses sede ad interiora motæ sunt, pronum super doliolum, cupam, tympanum, ahenum, aut quodcunque aliud gibbum corpus, pulvinare suffultum, collocant. Duo tunc adstantes ministri dorsum utrinque juxta partes extremas sat valide, evitata tamen Medullæ rudi concussionem, deprimunt, simul vero Spina extendi jubent, ut aptius resilire Apophyses queant. Cui negotio ipse Chirurgus prorsus satisfacit, dum Vertebra promotam inferiorem in dorso prominentem leniter deprimunt. Quod, nisi primo impetu statim succedit, eoque repetitur, donec ex æqualitate restituta & malorum remissione absoluta Repositio agnoscatur. Si Subluxatio a solo latere sinistro est, ministrorum alter Coxam sinistram, dextrum Humerum alter deprimunt, & contra. PETITUS *l. c.* linteum crassum, vel pannum aliquem, forma cylindrica convolutum, secundum longitudinem lectulo supersternit, cæterum ægrum transversim collocatum dicto modo restituit. Repositis Apophysebus Splenia

Splenia Alcohole, Spiritu vini camph. Liq. anod. min.
 Hoffin. madida applicantur, quibus Fomentationes ex Herb.
 Majoranæ, Melissæ, Basilici, Salviæ, Foliis Lauri, Flor. Lavendulæ, Lilior. Convallium, Rorism. Origani, Serpilli, Thymi, Stœchad. Arab. &c. vino rubro incoctis, discutiendi scopo, imponuntur, locusque injecto Mantili cum Scapulari firmiter deligatur. Æger deinceps in lectulum molle, æquabile collocatur, sanguis pro viribus ei detrahitur, temperantia nitrosa ipsi præscribuntur, membra resoluta dictis Spiritibus roborantibus tepidis, vel Spir. Formic. Lil. Convall. Lavend. Serpilli, Salis Ammoniaci cum Calce viva, admixtis Oleis æthereis, subinde probe fricatur, & vinctura rarius solvitur. Si patiens his subsidiis sanitati propior redditur, & partium usum sensim recuperat, pro hoc penitus restituendo, Stillicidia (*Douches*) Thermarum, aquarum mineralium martialis, aut aquæ simplicis, in qua Sapo aut Sal Ammoniacus solvuntur, loco affecto applicanda sunt, vel Balneorum Laconicorum pro sudore, tempore hyberno, eliciendo, æstivo vero Thermarum Plumar. Wisbad. Ferin. Badenf. usus ipsi haud incongrue suadetur, & hæc ad plenariam usque sanitatem, debitis cum cautelis, continuantur; non neglecto interno evacuantium, roborantium & nervinorum debito adminiculo, inter quæ ultima Ætheris Chemicorum roborans & antiseptica vis hic forsitan tentari posset; observata denique severa ac refrigeranti Diæta; convenienti quoque per fat longum tempus quiete.

§. XIX.

Accidit interim ut plurimum, sicut in Casu meo, ut a rudi compressione aut commotione Spinalis Medullæ per ictum, æger rebellem Paralytin Vesicæ & tubi intestinalis experiatur, cui, præter dicta continuata, Catheter & Clysmata plus minus stimulantia succurrant. Non ut vanam quoque hic repudiarem herbarum nervinarum §. 18. cum vino rubro coctarum in Vesicam & Anum injectionem. Incassum vero adhibitis Indicationi Causali & Curatorie respondentibus remediis, & partibus jam putredine corrumpi incipientibus, id quod ex Purpura, Dysenteria, Vomitu, Syncope & similibus diris indicis agnoscimus, nil amplius nisi Palliativa, pro rerum ratione a Medico ordinanda, restat Curatio,

ratio, nimirum: I. Dolorum mitigatio. II. Inflammationis & Gangrænx cohibitio. III. Sanguinis infecti per diapnoën depuratio. IV. Excrementorum sollicitatio, & V. Virium refocillatio. I. Scopo emollientibus, ut oleo Amygd. dulc. rec. Oliv. &c. emulsis seminibus Amygd. Pinear. Pistaciar. IV. frig. maj. & min. &c. anodynis v. g. Laudano liquido Sydenhami vel opiato, Syrupo Papaveris albi. II. nitrosis cum Antisepticis v. g. Liquore anodyno minerali Hoffmanni, Spiritu Nitri & Salis dulci. III. Diapnoicis simul Antisepticis, Æthere, Mixtura simplici camphorata. IV. Catheterismo & vix dictis Injectionibus. V. Nervinis & Cardiacis, ut Confectione Alkermes, Syr. Cinamomi, Caryophyllorum Tunicæ &c. fatisfit. Donec æger artis ope non amplius servandus diem supremum obeat.

T A N T U M.

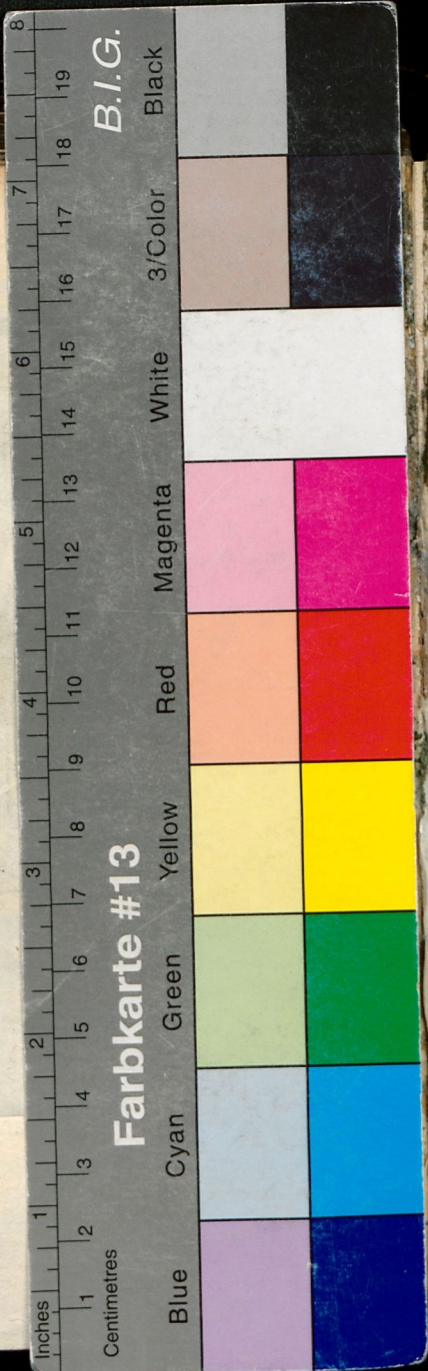
(X 228 1910)

Straßburg, Med. Diss., 4.

Caillett -

Cuenotte

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICO-
 CHIRURGICA
**CASUM SUBLUXATIONIS
 VERTEBRÆ DORSI CUM
 FRACTURA COMPLICATÆ POST
 FACTAM REPOSITIONEM ET VARIA DIRA
 SYMPTOMATA DUODECIMA DEMUM
 SEPTIMANA FUNESTÆ
 SISTENS
 QUAM**
SUB AUSPICIO DIVINO
**ANNUENTE GRATIOSA FACULTATE
 MEDICA**
PRO LICENTIA
 SUMMOS IN MEDICINA HONORES ET PRIVILEGIA
 DOCTORALIA MORE MAJORUM IMPETRANDI
 SOLENNI ERUDITORUM CENSURÆ SUBJICIT
**FRANC. AUGUST. FERDINANDUS
 CUËNOTTE**
 ARGENTINENSIS.
 DIE XXX. SEPTEMBRIS A. R. S. MDCCLXI.
 H. L. Q. C.

ARGENTORATI,
 Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancellariæ Typographi.

